

عنوان مقاله:

فهم ماهیت فضای معماری و نسبت آن با طراحی

محل انتشار:

دومین کنفرانس محیط زیست، عمران، معماری و شهرسازی (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

صالح بندار - دانش آموخته ی کارشناسی ارشد معماری از دانشگاه تربیت مدرس

منصور یگانه - عضو هیئت علمی دانشگاه تربیت مدرس

محمد رضا بمانیان - عضو هیئت علمی دانشگاه تربیت مدرس

خلاصه مقاله:

همانطور که هانری لوفور میگوید، ارائه هر تعریفی از معماری، بیشتر نیازمند ارائه، تحلیل و توضیحی درباره انگاره ی فضا است. فضا به عنوان یک مفهوم متاخر در معماری، تاریخی طولانی در رشته های فیزیک، ریاضی و فلسفه دارد اما طول عمر آن در معماری به زحمت، به بیش از یک قرن میرسد. مفهوم فضای معماری نیز بر مبنای چنین تجربیاتی بنا شده است. از منظر ماهیت شناسی تعاریف موجود از فضا را می توان تحت سه عنوان فضای مطلق-ریاضی، فضای نسبی و فضای رابطهای دسته بندی کرد. هر پژوهش با موضوع فضا در معماری، بر مبنای پیش فرض های نظری و اهداف فرضی خود، بر ماهیتی خاص از فضا متمرکز میشود. مطالعه ی تاریخ تحول فضای معماری در تحقیقی کاربردی با هدف بهبود طراحی معماری، نیازمند عینیت و قابل فهم بودن نتایج تحقیق است که از طریق ماهیت مطلق فضا قابل دسترسی است در عین حال تلقیای ذات گرایانه از فضا میتواند پویایی های فضا را از دسترس پژوهشگر دور نگه دارد. میتوان با استفاده از تمهیدات روششناختی و بررسی ساختار فضا در زمینه ی تاریخی این مشکل را تا حدی مرتفع کرد.

کلمات کلیدی:

ماهیت فضا، فضای معماری، طراحی معماری، فضا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1113235>

